

Fra: Jardar Seim
Til: Frogner menighetsråd
Dato: 10. august 2023

AVSLUTNING AV ARBEIDET SOM WEB-REDAKTØR FOR FROGNER MENIGHET FRA MIDTEN AV AUGUST

Jeg har siden 2002 hatt ansvaret for Frogner menighets nettside på domenet og nettadressen frognerkirke.no.

Den 2. april 2002 tilbød jeg meg å utforme og vedlikeholde en hjemmeside for menigheten, den gangen var det ikke så mange menigheter som hadde en slik. Menighetsrådet godtok på sitt møte 24. april enstemmig mitt tilbud med takk, og 20. november var hjemmesiden tilgjengelig på nett. I tilbudet hadde jeg presisert at jeg ønsket å stå som redaktør og web-ansvarlig, men at menighetsrådet selvsagt når som helst kunne «avsette» meg. Jeg skrev videre: «Dersom en slik situasjon skulle inntreffe, vil jeg ha rett til å betrakte utforming og design som et åndsverk som ikke automatisk kan overtas av andre.»

Når jeg nå sier takk for meg i dette frivillige arbeidet, er det fordi Frogner menighetsråd på sitt møte 5. juni 2023 i sak 31 om informasjonsstrategi gjorde et vedtak som blant annet innholdt følgende: «Hjemmesiden. Frogner menighet må ha en hjemmeside som er på den samme plattformen som resten av kirken er. Arbeidet med å sette opp en slik side er i gang. ... Nettsiden må ha en ansvarlig redaktør som er i staben. Menigheten skal eie den informasjonen som er på nettsiden.» (Forbehold om at protokollen ikke er endelig godkjent.)

Jeg er altså ikke åpent "sagt opp". Menighetsrådet har i stedet valgt en finurlig framgangsmåte ved å sette i gang arbeidet med en ny nettside som skal ha en i staben som ansvarlig redaktør. (Jfr. ovenfor mine premisser helt fra 2002 om å være redaktør [i denne sammenhengen det samme som det rådet kaller "ansvarlig redaktør"] dersom jeg skal ha det praktiske arbeidet med siden.) Utrolig nok ble jeg som webansvarlig *ikke* engang underrettet om dette vedtaket (eller om forslag til vedtak), langt mindre om at arbeidet med ny hjemmeside allerede var i gang *før* møtet fant sted. (Den nye siden ble altså påbegynt uten hjemmel i noe MR-vedtak, slik det indirekte framgår av ordlyden i vedtaket.)

Jeg fikk min første kunnskap om dette i en e-post 18. juli (altså seks uker etter vedtaket) fra daglig leder, der han spurte hvor langt jeg var kommet i mitt arbeid med en ny plattform for den nåværende hjemmesiden, et arbeid jeg tidligere hadde varslet om at jeg var i gang med fordi jeg innså at den tekniske løsningen ikke lenger var god nok, et arbeid jeg ennå ikke var kommet i mål med. Den e-posten ble innledet med: «Som du vet er vi i gang med å lage en hjemmeside som er tilpasset kirken sitt.» Jeg svarte noen dager senere (26. juli) at jeg *ikke* hadde fått noen beskjed om eller visste at arbeidet med en ny hjemmeside var satt i gang. Dagen etter (27. juli) fikk jeg tilsendt den foreløpige protokollen fra møtet 5. juni.

Vedtaket i sak 31 fra møtet 5. juni hadde jeg imidlertid allerede 16. juni bedt om å få tilsendt – på grunn av overskriften "Informasjonsstrategi for Frogner menighet" i den offentlige tilgjengelige innkallingen. Min e-post om dette 16. juni var sendt til daglig leder Jens Jørgen Lie med kopi til MR-leder Trond Arild Lidalen og sokneprest Margunn Sandal. Ingen reagerte på den overfor meg. Daglig leder har senere beklaget at han ikke oppdaget den, siden den kom kort tid før han skulle begynne på ferie. I mitt svar av 26. juli skrev jeg at jeg ville ha svar på to spørsmål før jeg sa noe om hvor langt jeg selv var kommet. Det ene spørsmålet gjaldt MR-vedtaket, som jeg ennå ikke var blitt informert om seks uker etter møtet. Det andre var et spørsmål om et notat jeg hadde adressert til Frogner menighetsråd og sendt til rådets sekretær 30. mai med anmodning om at han ettersendte det til dem som regulært får MR-innkalling og saksdokumenter. Notatet var en kommentar til dokumentet "Strategi for sosiale medier i Den norske kirke", som var utgangspunktet for arbeidet med informasjonsstrategi i menighetsrådet denne gangen. (Vedlegges her.) Jeg må innrømme at jeg ble temmelig overrasket da jeg etter en ny purring 30. juli fikk opplyst den 1. august at mitt notat *ikke* var blitt sendt eller delt ut til MR-medlemmene til møtet 5. juni. Jeg trodde faktisk at det kunne ha en viss interesse for menighetsrådet å lese en kommentar til dette grunnlagsdokumentet fra en som har drevet menighetens hjemmeside i over 20 år – før de vedtok noe om informasjonsstrategien.

Jeg mener selvfølgelig ikke at jeg skal bestemme noe om hvordan Frogner menighet skal informere sine medlemmer og folk ellers, inkludert opplegg for og drift av hjemmesiden. Den myndigheten har menighetsrådet (som for å skjømte sitt verv, bør være best mulig orientert om innholdet i saker det har ansvaret for). Men den manglende kommunikasjonen til meg om hva som bestemmes om hjemmesiden, må være et skoleeksempel på hvordan man ikke skal forholde seg til frivillige medarbeidere i kirken.

La meg samtidig presisere at jeg ikke har vært ukjent med ønsker i senere tid fra enkelte i menighetens ledelse om at hjemmesiden bør legges opp slik at den går inn i standardopplegget for Den norske kirke (som imidlertid ikke er obligatorisk for menighetene, bare et tilbud), i tilfelle noen skulle mene at jeg har vært tilstrekkelig informert om det som nå har skjedd. Den 23. mars var jeg blitt invitert til en samtale med rådets leder Trond Arild Lidalen og daglig leder Jens Jørgen Lie om informasjonsstrategi, der vi snakket en del om hjemmesiden. Det ble (så vidt jeg vet) ikke tatt noe referat fra møtet. Jeg forklarte hva jeg selv anså som tekniske svakheter ved den nåværende plattformen, at jeg arbeidet med en annen løsning som kunne videreføre mest mulig av eksisterende innhold og oppsett, at arbeidet dessverre tok lengre tid enn jeg hadde håpet, at jeg hadde innvendinger mot å gå over til DNKs standardoppsett, og at jeg ikke ville ha tilstrekkelig motivasjon for å drive en slik side. Jeg oppfattet at dette ble tatt til etterretning, og jeg fikk iallfall ingen beskjed om at menighetens styringsorgan hadde bestemt seg for en ny løsning. Det ble jo også først vedtatt 5. juni (selv om det praktiske arbeidet tydeligvis var satt i gang tidligere, uten orientering til meg i det hele tatt).

Dette er for øvrig ikke første gang Frogner menighetsråd unnlater å informere meg om forhold som direkte angår meg i rollen som webredaktør. Den 9. desember 2014 sendte Kirkelig fellesråd i Oslo ved dets kommunikasjonsrådgiver Finn Folke Thorp et brev til alle menighetsforvaltere i Oslo om menighetenes hjemmesider. Det ble 2. februar 2015 videresendt til menighetsrådets medlemmer av menighetsforvalter Thomas Ekeberg-Andersen. Interessant nok ble det *ikke* samtidig (eller senere) sendt i kopi til meg som ansvarlig for menighetens hjemmeside. Verken menighetsforvalter (daglig leder) eller noen i rådets arbeidsutvalg (AU) "kom på" den tanken at jeg burde informeres om innholdet. Kjennskap til brevet fikk jeg ved at et "menig" og selvstendig tenkende medlem av menighetsrådet reagerte på at jeg ikke var blitt informert, og derfor sendte meg en kopi.

Brevet fra fellesrådet v/ Thorp, videresendt til MR-medlemmene, men ikke til meg, inneholdt flere gode råd om nettsider, f.eks. om bruk av bilder og opphavsrett (forhold jeg selv var fortrolig med). Men brevet startet med en påstand som ikke uten videre kunne godtas verken da eller nå: "Det er menighetsforvalteren, som menighetens daglige leder, som er ansvarlig redaktør for alle menighetens nettsider." Min kommentar til menighetsrådet om dette (3. februar 2015): "Det kan selvfølgelig være en praktisk løsning mange steder, men det fins ingen hjemmel for å hevde det som en generell regel. *Menighetsrådet* er selvfølgelig suverent i å bestemme hvem som skal ha redaktøransvaret. Fellesrådet har ingen myndighet her. Jfr. kirkelovens § 14, siste ledd: '*Kirkelig fellesråd utfører for øvrig de oppgaver som det til enhver tid er pålagt av Kongen eller departementet, eller som etter avtale blir overlatt det av det enkelte menighetsråd.*' [I dag, etter avviklingen av statskirken, lyder bestemmelsen slik i Kirkeordningens § 17, siste ledd: '*Kirkelig fellesråd utfører for øvrig de oppgaver som etter avtale blir overlatt det av det enkelte menighetsråd.*'] Så vidt jeg vet, har ikke menighetsrådet overlatt til fellesrådet å bestemme hvem som skal ha ansvar for hjemmesider, enten det gjelder en stillingskategori eller en bestemt person." – Videre skrev jeg til menighetsrådet i 2015: "Man kan selvfølgelig si at det ikke vil gjøre noen praktisk forskjell dersom menighetsforvalteren [nå: daglig leder] står som 'ansvarlig redaktør' og undertegnede som 'web-redaktør'. Jeg ser det ikke slik. Den ansvarlige redaktør vil f.eks. ha retten til å bestemme plassering og prioritering av stoff, selv om det skulle bli sagt at slik inngripen ikke vil være aktuell. Menighetsrådet (men ikke fellesrådet) er selvsagt i sin fulle rett til å velge en løsning hvor den til enhver tid fungerende menighetsforvalter er ansvarlig redaktør for hjemmesiden. Men da må vedkommende enten overta også det praktiske arbeidet med utforming og oppdateringer, eller så må man finne en annen til å gjøre det, men med menighetsforvalter som 'ansvarlig'."

Jeg avsluttet brevet til menighetsrådet i 2015 slik: "Med mindre jeg hører noe annet, regner jeg med at tingenes tilstand på dette området blir som før. Dersom menighetsrådet på bakgrunn av brevet fra fellesrådet derimot ønsker at menighetsforvalter skal stå oppført som ansvarlig redaktør, avslutter jeg mitt arbeid med Frogner menighets hjemmeside og takker for 12 interessante år."

Forsøket i 2014 (da fra fellesrådet) på obligatorisk å knytte redaktørrollen til en ansatt var illegitimt (uten hjemmel). Vedtaket fra menighetsrådet i 2023 om å gjøre det i Frogner menighet er i og for seg legitimt, det klanderverdige der er den manglende informasjonen til meg som direkte berørt av vedtaket. I 2023 innebar det lokale vedtaket også en overgang til Den norske kirkes standardopplegg, også det legitimt. (Selv om det kan virke litt påfallende at det skjer i en menighet som foretrekker å bruke sin egen logo, og ikke Den norske

kirkes offisielle logo, Olavsmerket.) Men for meg som har vært engasjert i dette temaet i så mange år, føyer det seg inn i et mønster der det fra høyere organer i kirkehierarkiet har vært lagt press på menighetene om å gjøre ting mest mulig likt på dette området. Jeg skal ikke gå i detalj om noen temmelig pinlige forsøk fra Kirkelig fellesråd i Oslo i den første tiden på å få Frogner menighet til å gå vekk fra sin egen web-løsning, et kirkelig organ som ikke hadde (eller har) noen myndighet til det i det hele tatt. Mer konkret vil jeg nevne hvordan det som fra sentralkirkelig hold startet som et tilbud om en enkel publiseringsløsning for menigheter og regionale nettverk som ikke hadde fungerende nettside (formuleringer brukt i rapporten "Nasjonal IKT-satsing i Den norske kirke" [u.å.]), raskt fikk en slags ideologisk overbygning der det var et eget mål å gjøre kirken til en mer enhetlig organisasjon. Jeg var (som web-redaktør i Frogner) selv til stede på "kick-off" for dette 25. september 2014, der dette aspektet ble betont i tillegg til praktiske spørsmål (jfr. også uttalelser i samme retning fra Kirkerådet i Vårt Land 1. september 2014). Som sagt, det er helt legitimt å mene dette. Men personlig føler jeg uro når både fellesråd, kirkeråd og KA i økende grad tenker kirken ut fra en konsernmodell, og menighetene i stigende grad blir oppfattet som underavdelinger, uansett hva som sies i festtaler om hvor viktig menigheten er. Denne utviklingen bekreftes ved å sammenlikne de tilsvarende formuleringene i Kirkeloven (som gjaldt til 2020) og Kirkeordningen (fra 2021). I Kirkeloven het det i § 2: "Soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke og kan ikke løses fra denne." I Kirkeordningen heter det i § 3: "Soknet er den geografiske rammen om menigheten." Symptomatisk for denne tenkningen er også presset på menighetene for å legge ut det som skjer, på et relativt nytt nettsted, skjerikirken.no, som kommer i tillegg til både lokale hjemmesider og kirkens sentrale nettsted kirken.no. (Da jeg prøvde søkefunksjonen der med "Frogner", fikk jeg først opp et arrangement i Drøbak [Frogn sokn som arrangør], deretter en gudstjeneste i Frogner kirke. Men det var Frogner kirke i Lier. Dessuten fins det jo enda en Frogner kirke i Østlandsområdet, Frogner i Sørum.)

Hva skjer nå?

I e-post fra daglig leder fikk jeg 18. juli beskjed om at alle aktiviteter og alt som skjer til høsten, vil bli lagt inn på menighetens nye hjemmeside **fra midten av august**. (Det var i den samme mailen jeg ble opplyst om at en ny hjemmeside var under arbeid.) Det betyr at jeg fra samme tid ikke finner noen grunn til å oppdatere den gamle hjemmesiden lenger, slik at 15. august vil være siste dag jeg påtar meg det. Ettersom man nå skal ha hjemmesiden på standardplattformen til Den norske kirke, må menighetens ledelse i samråd med dem som har ansvaret for webadresser sentralt i kirken, bestemme hva som skal være den nye hjemmesidens web-adresse. Siden overgangen til ny hjemmeside er bestemt til midten av august, regner jeg med at dette allerede er gjennomført (selv om jeg ikke har hørt noe om det heller). I prinsippet kunne man tenke seg at den nye adressen blir noe sånt som www.kirken.no/frogner (jfr. f.eks. www.kirken.no/fagerborg). Problemet er bare at den adressen fører til Frogner menighet i Lier. Men det får de som skal overta etter meg, selv finne ut av. Om man kan bruke vår nåværende adresse www.frognerkirke.no og foreta en slags skjult omdirigering til en plassering på Den norske kirkes sentrale server, vet jeg ikke, men jeg antar det. Det bør iallfall undersøkes av noen.

At vi har den adressen vi har, altså med et eget .no-domene, er det jeg som har ansvaret for. Da jeg begynte arbeidet med hjemmesiden i 2002, tenkte jeg at vi burde ha en enklest mulig adresse, derfor forsøkte jeg med *frognerkirke* i stedet for *frognermenighet* eller liknende. Da jeg på vegne av menigheten søkte Norid (som registrerer og etter bestemte regler behandler søknader om .no-domenenavn) om å få domenenavnet [frognerkirke.no](http://www.frognerkirke.no), fikk jeg høre at det ut fra gjeldende regler bare var de kirkelige fellesrådene som kunne få no-domene. Jeg argumenterte med at en menighet ikke er en underavdeling av et fellesråd, men har en selvstendig stilling (jfr. Kirkeloven), og fikk gjennomslag for det. Selv om jeg fra midten av august ikke lenger har noe ansvar for det, vil jeg sterkt anbefale at det nåværende domene-navnet beholdes, det er enkelt og det er kjent. Blir det gitt opp, ønsker kanskje andre Frogner-menigheter å reservere det for seg. Når et domenenavn først er godkjent av Norid, holdes registreringen ved like av en godkjent registrar, i vårt tilfelle FastName i Tønsberg, der vi også har web-hotellet (våre sider ligger teknisk sett på en server hos FastName). Det er en egen årlig avgift for domenenavnet, i tillegg til web-hotellet. Siden jeg antar at den

nye siden vil befinne seg på en server-tjeneste som Den norske kirke sentralt har avtale med, regner jeg med at avtalen om web-hotell hos FastName etter hvert kommer til å bli sagt opp. Når jeg oppdaterer hjemmesiden, bruker jeg et gratis filoverføringsprogram (et FTP-program), i mitt tilfelle Core (det fins andre også, mest kjent er kanskje FileZilla), der jeg logger meg på til FastName og vår passordbeskyttede konto der. Med en hjemmeside på Den norske kirkes plattform vil selvfølgelig oppdateringer skje på en annen måte, som jeg ikke kjenner.

Så skrev daglig leder til meg i e-post av 27. juli, etter å ha gjentatt at man i staben er i gang med å sette opp en ny side på Den norske kirkes sentrale plattform: "Uansett, så må den siden du jobber med iver på en ny plattform. Den jobben *må du gjøre uansett* om vi går over til kirkens plattform eller ikke. Derfor stilte jeg det spørsmålet [om hvor langt arbeidet med ny plattform til den gamle hjemmesiden var kommet], for tross alt så er det Frogner menighet som eier den informasjonen som ligger her." (Min utheving.)

Jeg utsatte å svare på spørsmålet til jeg hadde fått svar på de to spørsmålene jeg selv hadde stilt tidligere (om hva menighetsrådet hadde vedtatt i begynnelsen av juni om hjemmeside, og om mitt notat til menighetsrådet om informasjonsstrategi var blitt gjort kjent for dets medlemmer, slik jeg hadde bedt om). Hvor langt jeg var kommet, angår nå, etter vedtaket om en ny hjemmeside redigert av noen i staben, ingen andre enn meg. Men jeg kan likevel si at dersom Frogner menighet hadde gitt meg, en frivillig medarbeider på mange områder gjennom mange år og arbeidstimer, beskjed med en gang vedtaket om ny hjemmeside utarbeidet av andre enn meg var truffet, ja, da hadde jeg brukt færre kveldstimer på hytta til slikt i sommer. Med en gang jeg etter mine spørsmål i juni og purring i juli omsider ble kjent med tingenes tilstand, stanset jeg selvfølgelig alt arbeid med en ny plattform for den nåværende siden og nøyde meg med å holde den oppdatert fra dag til dag på den nåværende plattformen.

Når det hevdes at det er "Frogner menighet som eier den informasjonen som ligger her" [på den nåværende hjemmesiden], er det på en måte en selvfølge, men også upresist uttrykt. "Informasjon" på en hjemmeside er ikke bare nakne faktaopplysninger, men også resultatet av aktiv innsamling basert på egne ideer, ordning av dem og skapende arbeid med presentasjonsmåter. Jeg minner om et av premissene jeg stilte opp da jeg i 2002 påtok meg å etablere hjemmesiden: utforming og design måtte betraktes som et åndsverk som ikke automatisk kunne overtas av andre. (Det var ingen innsigelser mot det da menighetsrådet vedtok at jeg kunne sette i gang.) Jeg minner også om at ingen andre hjemmesider for menigheter i Den norske kirke kan by på f.eks. en oversikt over hvilke salmer som er sunget i så godt som alle søndagsgudstjenester siden 2002 (takk til prestene for godt samarbeid), eller detaljerte oversikter over alle konserter i kirken siden 2003 (her har jeg gjort det meste av researchen selv). Og mye annet som går langt utover det vanlige menighetshjemmesider kan by på. Jeg må innrømme at jeg stusser når Frogner menighets *eiendomsrett* her dukker opp som begrunnelse for at jeg skal fortsette gratisarbeidet med å etablere en datateknisk ny plattform for en hjemmeside som allikevel skal erstattes av en annen.

For meg er det uansett en selvfølge å overlevere alt materialet til Frogner menighet. Dere vil få en minnepinne, der alt som tilhører nettstedet, er med (også upubliserte arkivfiler). Alle sidene er ordinære HTML-sider knyttet til noen CSS-sider for utformingen av dem. En del av kodene er ikke optimale, uten at det har hatt så mye å si i praksis. Sidene er laget i et program som nå er foreldet, selv om det fortsatt fungerer, Microsoft Expression Web 4. Microsoft valgte dessverre for noen år siden ikke lenger å oppdatere det, derfor er det ikke tilpasset *responsive design*, sidene tilpasser seg altså ikke automatisk ulike skjermstørrelser som brukerne anvender (PC, nettbrett, mobiltelefon), slik at man i mange tilfeller (ikke alle) må scrolle eller zoome med fingrene på mobil for å få tilstrekkelig lesbarhet. Det er også andre mangler ved programmet sett i forhold til dagens krav. Og noen av de valgene jeg i sin tid gjorde med hensyn til layout, anbefales ikke lenger i web-design (f.eks. mye bruk av tabeller, ofte skjult på skjermen for brukerne, til å plassere innhold). Jeg har heller ikke utarbeidet noen tilgjengelighetserklæring, som det nå er krav om, siden den nåværende web-løsningen skulle skiftes ut. Mitt arbeid med en ny plattform har foregått med WordPress (et av de aller mest brukte programmene for å lage nettsteder i dag, opprinnelig et blogg-program), men ble altså avsluttet før jeg kom i mål.

De som skal ha ansvaret for Frogners hjemmeside heretter, må selv velge hvilken informasjon de vil ta med fra den nåværende hjemmesiden, og på hvilken måte de vil gjøre det. Mine valg av innhold er gjort av meg som redaktør, ikke pålagt meg av andre. Når de nye ansvarlige har bestemt seg for hva og hvor mye som skal med, kan det hentes ut fra minnepinnen i HTML, eller enklere og bedre ved klipp og lim fra visning på skjerm av den nåværende hjemmesiden til et program som f.eks. Microsoft-programmet Notisblokk (Notepad). Da får man såkalt *ren tekst* (uten forstyrrende formatering som henger igjen fra nettsiden man kopierer fra), og den kan så limes inn i det programmet eller den plattformen den nye hjemmesiden skal produseres i. (Bruker man Word som "mellomstasjon", kan det følge med uønsket formateringsgrums.) Det man ikke får med på denne måten, er selvfølgelig menysystemet. Men det vil jo uansett være et annet når man bruker Den norske kirkes sentraliserte web-plattform, og her må de som skal bygge og og drifte den nye hjemmesiden, gjøre sine egne valg innenfor de menymuligheter som måtte være tilgjengelige der (jeg har ikke kunnskap om det). Det samme gjelder hvor mye arkivstoff man ønsker å gjøre tilgjengelig. Jeg presiserer at disse utvalgs, prioriterings- og overføringsjobbene ikke er mitt ansvar. Jeg stiller materialet til disposisjon, og så får andre gjøre resten av jobben. Og det hadde ikke gjort noen forskjell om jeg var blitt ferdig med WordPress-alternativet. Innholdet skulle jo uansett over på Den norske kirkes plattform, og framgangsmåten ville ha vært den samme, slik jeg forstår det.

Som sagt ovenfor, beskjeden om at den nye hjemmesiden **fra midten av august** ville bli brukt til å legge inn alle aktiviteter og alt som skjer til høsten, betyr at jeg fra samme tid ikke finner noen grunn til å oppdatere den gamle hjemmesiden lenger, slik at **15. august** vil være siste dag jeg påtar meg det. Hvilken web-adresse den nye siden vil få, har jeg spekulert litt på ovenfor, men er ikke noe jeg bestemmer. Dersom menigheten ønsker at den gamle siden, men uten nye oppdateringer, skal ligge ute en stund også etter 15. august på den nåværende adressen (og hos FastName), kan jeg være villig til en slik ordning inntil det som ønskes overført til ny hjemmeside, er plassert der. I så fall vil jeg forsyne den gamle siden med en tydelig henvisninglink til den nye siden og dens adresse (der de daglige oppdateringene vil komme), og forklare overgangsperioden mellom de to løsningene. Hvis denne løsningen er ønskelig, vil jeg også forsyne hver av de enkeltsidene som hittil stadig er blitt oppdatert (f.eks. salmesiden, konsertsiden, MR-siden med innkallinger, protokoller og saksdokumenter), med beskjed om at informasjon som er kommet til etter midten av august, må søkes på den nye siden – eventuelt ikke kommer til å bli fulgt opp videre av den nye redaktøren. (I så fall blir Frogners side innholdsmessig samtidig mer sammenliknbar med de fleste andre menigheters hjemmesider.) Og så lenge den nye siden ikke er etablert med så mye stoff som ønskes der, bør den ha en tilsvarende link til den gamle siden med forklaring på hva man må dit for å finne.

Til slutt vil jeg takke for det samarbeidet jeg har hatt både med ansatte og frivillige i form av deling av informasjon. Uten å ta med alle vil jeg likevel spesielt nevne prestene gjennom alle disse årene med ukentlig oversending av salmenummer (separat eller som kopimottaker for gudstjenesteplanen), og organist Bjørn Kleppe for mye informasjon om det kirkemusikalske arbeidet. Han skal også ha en spesiell takk fordi han på eget initiativ ofte har vært en kjærkommen, uformell "korrekturleser", som har gjort meg oppmerksom på feil eller inkonsekvenser. Av frivillige kunne mange ha vært nevnt. Jeg tar likevel med bare én, fordi hun gjennom så mange år har vist en sammenhengende interesse og bidratt med mye informasjon, Grethe Robertsen. For øvrig vil jeg generelt takke for mange positive tilbakemeldinger, både fra menighetens "kjerne" og andre.

Ellers viser jeg til årsmeldingene om hjemmesiden, som har inngått i menighetens årsmeldinger i disse årene. Der er det også oversikter over hvilke undersider som har vært mest besøkt, og øvrig statistikk.

Takk for meg!

Jardar Seim

1 vedlegg

Vedlegg til brev av 10.08.2023 til Frogner menighetsråd

Fra: Jardar Seim

Til: Frogner menighetsråd

Dato: 30. mai 2023

Dokumentet "Strategi for sosiale medier i Den norske kirke" – noen kommentarer

Jeg har fått tilsendt dokumentet fordi jeg på frivillig basis har ansvaret for Frogner menighets hjemmeside, frognerkirke.no. (Nærmere om det i årsmeldingen for Frogner menighet 2022 <http://www.frognerkirke.no/arkiv/aarsmelding/aars2022.pdf> [upaginert, kapitlet "Frogner menighets hjemmeside"].)

Mine kommentarer knytter seg derfor først og fremst til denne rollen. Dokumentet handler derimot om sosiale medier som Facebook, Instagram, TikTok, LinkedIn, YouTube og podkaster. Om *hjemmesider* presiseres det til og med på side 10: "En hjemmeside er i hovedsak ikke en sosial kanal." Det legges til at en hjemmeside likevel bør sees i sammenheng med de sosiale mediene "for å skape synergi og god informasjonsflyt".

Dokumentet handler for det første altså om *sosiale medier*, hvor en hjemmeside sees på som noe annet. For det andre gjelder strategien for *nasjonale sosiale medier i Den norske kirke* (side 2). For andre nivåer i kirken (inkludert det grunnleggende nivået, menigheten) kan strategien brukes som ressurs og til veiledning.

For alle som vil bruke strategien på den måten, savner jeg drøfting av ett vesentlig spørsmål: HVEM skal gjøre alt det som anbefales? I dokumentet er det ingen idéer om hvordan ting kan skje. I stedet kryr det av ambisiøse opplegg og begreper (som målgruppeoptimalisering, kommunikasjonsmål, optimalisert innhold i ulike sosiale kanaler, kanalstrategi, hashtagstrategi, influenserteologi osv.). Et menighetsråd som skal nyttiggjøre seg dette dokumentet, må derfor etter min mening ta utgangspunkt i tilgjengelige lokale personalressurser for planlegging og drifting av menighetens engasjement på sosiale medier. Alle ansatte? Eller noen? Omtrentlig forventet tidsbruk – og sett i forhold til andre arbeidsoppgaver? Tilsvarende for frivillige. Hvem? For mitt eget vedkommende kan jeg si at jeg fortsatt kan tenke meg å redigere, drifte og videreutvikle hjemmesiden. Men jeg ønsker ikke å påta meg faste oppgaver med det som her er definert som sosiale medier.

Det betyr også at jeg ikke kan påta meg å legge menighetens arrangementer ut på det sentral-kirkelige nettstedet skjerikirken.no, om menigheten skulle ønske å være der. Jeg skjønner for øvrig ikke helt poenget med dette nettstedet, som kommer i tillegg til det andre nasjonale nettstedet kirken.no og de lokale menigheters nettsteder. Hvorfor integreres ikke de to sentralkirkelige nettstedene? Viktigere: Hvorfor skal et sentralt nettsted om "hva skjer" konkurrere med lokalmenigheters nettsteder, der det så godt som alltid er med informasjon om hva som skjer? Et av de strategiske grepene som anbefales når et arrangement skal promoteres på sosiale medier, er faktisk å legge til en lenke til "skjerikirken" for mer informasjon (side 11, punkt 1). Hvorfor anbefales det ikke like gjerne å legge til en lenke til menighetens hjemmeside?

På side 11 anbefales det også å la nettsiden være "et hjem" for informasjon som alltid bør være tilgjengelig. Det har jeg alltid hatt som en målsetting på vårt nettsted. I tillegg har jeg alltid ønsket best mulig informasjon om alle arrangementer og tiltak i menighetens regi. Det vil jeg fortsette med – men er da avhengig av å motta relevant informasjon. Slik det stort sett også skjer. Dersom menigheten gjennom ansatte eller frivillige ønsker å engasjere seg systematisk og sterkere på "sosiale medier" slik de er definert i dokumentet, vil jeg selvsagt være interessert i hvordan hjemmesiden og sosiale medier kan fungere sammen og støtte hverandre. Men planlegging av økt og systematisk bruk av sosiale medier må andre ta seg av. Så foreløpig avventer jeg og ser hva som eventuelt skjer.